

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐγκρατεία τὸ σώμα σου, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἔζωσας καὶ ἐκόσμησας, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης μυστικῶς, τῷ νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σου, ὃν ἵκετευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τους ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὸ ὥραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Πελαγία ἔνδοξε μετερρύθμισας, οὐχὶ χρωμάτων τοὶς ἄνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτήν, καὶ τοῦ Κτίστου γεγένησαι καθ' ὁμοίωσιν, ἐκτενῶς δυσωποῦσα ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Των δακρύων ἀλάβαστρον, καθ' ἐκάστην προχέουσα, εὐωδίας ἔπλησας τὰ οὐράνια, διὸ ὡς μύρα πολύτιμα, Χριστῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν τὴν μυστικήν, τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως, ἐκχεόμενα, διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα... Ὕχος δ'

Ίωάννου Μοναχοῦ

Ο ποὺ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χαρις, καθὼς ὁ Απόστολος διδάσκει, ἐν προσευχαῖς γὰρ καὶ δάκρυσι Πελαγία, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαγος ἔξηρανας, καὶ τὸ τέλος εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες, καὶ νὺν τούτῳ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως γενναῖον

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἅγιου Πανάγραντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἀμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοίς ἀποσμήχοντα, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, ταὶς ἀειζώοις πρεσβείαις σου.

Ὕ Σταυροθεοτοκίον

Ως ἔώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐπωδύρετο, καὶ θρήνω δοῦσα ἐφθεγγετο. Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἄλλὰ δέομαι. Μὴ μὲ μόνην ἔάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ὕχος πλ. δ'

Μελετίου Ιερομάρτυρος Βλαστοῦ

Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἀνεδείχθης καθαρὸν δοχεῖον, τοῦ δι' εὔσπλαγχνίαν τοὶς ἀνθρώποις συγκαταβάντος φιλανθρώπου Λόγου, ὅθεν καὶ πρός ζωὴν τὴν ἀγήρω οἰκεῖν σε ἡξίωσεν ὡς ὑπεράγαθος. Τὰ οὐράνια πάντα συγχαίρουσι, τὴν πρὶν σὲ ἀσέμνως βιώσασαν, νὺν καθορῶντα Χριστοῦ ἀσπιλον κειμήλιον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς σὲ μεταθέντος, καὶ πάντας πιστοὺς φρουροῦντος τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὕ τοῦ παραδόξου

Ὕθη τὰ μακρὰν ποιούντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, Ἀγαθὴ καὶ Πανάμωμε, πόρρωθι ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου, καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν μὲ κάκιστον λέοντα, ὅφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα, τὸν πονηρόν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ὕ Σταυροθεοτοκίον

Ὕ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς μυστηρίου καινοῦ! ὡς φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σὲ ὡς ἔβλεπεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε

κράζουσα, Οἵμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σὲ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν.

Ἀπολυτíκιον Ἡχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορὰν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Πελαγίᾳ τὸ πνεύμα σου.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἅγιας οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πόθῳ γεραίρω τὴν σοφὴν Πελαγίαν.

Ἐν δὲ τοὶς Θεοτόκοις Γεωργίου

Ὦδὴ α' Ἡχος δ' Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Προθεῖσα, ὡς πανδαισίαν σήμερον, τὴν θείαν μνήμην αὐτῆς, τὴ οἰκουμένην πάσῃ μυστικῶς, Πελαγίᾳ προτρέπεται, κατατρυφῆσαι ἄπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν ἀγώνων αὐτῆς.

Ο πόθος, δὲ ὑπὲρ πᾶσαν ἔφεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ σου Σεμνή, κατωκηκῶς ἐπύρσευσε τὸν νοῦν, καὶ τὴν φλόγα τοῦ πνεύματος, ἀνάψας σὲ ἐφώτισε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ὅλην ἔφλεξεν.

Θαλάσσης, τῆς ἀμαρτίας κλύδωνα, ὑπεκφυγοῦσα σεμνή, τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, Πελαγίᾳ προσώρμισαι, διὸ τὴ μετανοία σου, ἐπεκληρώσω τὸν Παράδεισον.

Θεοτόκιον

Γαλήνη, τῶν ἐν τῷ βίῳ, Ἀχραντε, χειμαζομένων βροτῶν, ἡ ἀσφαλής καὶ ἄγκυρα στερρά, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτὴ ὑπάρχεις πάντοτε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα.

Ὦδὴ γ'

«Ἐύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἑκκλησία σου, Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἀνέπτης εῖς οὐρανούς, ἡ τοῦ Χριστοῦ περιστερὰ πτέρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτήν, πόνοις τε πολλοὶς ἀνυψώσασα.

Ἴλυος τῆς τῶν παθῶν, σὺ τὸ δυσῶδες τῷ Χριστοῦ ὕδατι, ἀποσμῃ. χθεῖσα σεμνή, μύρον Πελαγίᾳ ἐδείχθης αὐτῷ.

Ῥομφαία τῷ πονηρῷ θανατηφόρος ἀληθῶς γέγονεν, ἡ πρὸς Θεόν σου σεμνή, ἔμπυρος ἀγάπη καὶ ἔφεσις,

Θεοτόκιον

Ως δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνὴ στάζουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων σβεννύει ἀεί.

Ὥ Είρμὸς

«Ἐύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἑκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Μετανοίας τὴ δρόσω τὴν τῶν παθῶν, ἀποσβέσασα φλόγα τὴν σεαυτῆς, ζωὴν ἀνατέθεικας, τῷ Θεῷ καὶ

Σωτήρί σου, διὰ τοῦτο κόσμον, φυγοῦσα ἐμόνασας, ἐν ἐρήμῳ βίον, Αγγέλων ζηλώσασα, ὅθεν σοῦ τὸ τέλος, μετὰ δόξης μεγάλης, θεόθεν τιμώμενον, ἐπεγνώσθη τοὶς πέρασι, Πελαγίᾳ πανένδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Πειρασμοὶς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἔχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπτην μου ἔχων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὅθεν Παναγίᾳ, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἵκετευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Καθελκόμενον Λόγε ἐν τῷ Σταυρῷ ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων γνώμῃ σκαιά, ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου, τὴν ψυχὴν ἐτιρώσκετο, καὶ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρήνει κραυγάζουσα, καὶ συνοχὴ καρδίας, ἐβόα στενάζουσα. Οἵμοι τῇ τεκούσῃ, σὲ Υἱὲ καὶ Θεέ μου! πᾶς θέλων ὑπέμεινας, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα, καὶ ἐμπτύσματα βέβηλα, ἀδικόν τε θάνατον νύν, ἐπὶ ξύλου ἥλοις προσπηγνύμενος; Ὄντως ταῦτα πάσχεις, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

΄Ωδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Ὦς θυμίαμα ὑπέρτιμον Πελαγίᾳ, τῆς ἐγκρατείας ἄνθραξιν ὄλοκαυτωθεῖσα, εὐώδία γέγονας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰς ὁσιμὴν δραμοῦσα τοῦ μύρου αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν Πελαγίᾳ, τῆς ἀμαρτίας ὅλην πρώην γενομένην, ὅλην μετερρύθμισας, εἰς κάλλος ἀνόθευτον, οὐδὲ σὸς νυμφίος, ἡράσθη Χριστός.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἐνσπείρασα Πελαγίᾳ, ἐν τῇ ψυχῇ σου χάρις σπινθήρα τοῦ λόγου, τὴν φλόγα μετέωρον, ἀνῆψε τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἀμαρτίαν ἔχώνευσεν.

Θεοτοκίον

Ῥάβδος ἔφυς Θεοτόκε ἐξ ἦς τὸ ἄνθος, τὸ νοητὸν ἐβλάστησε, θείας εὐώδίας, πληρώσαν τὰ σύμπαντα, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μύρον ὧν ἀκένωτον τίμιον.

΄Ωδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Νάμασι μυστικοίς, πιανθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐξήνθησας ἐν τῇ πίστει, ἀρετῶν εὐφορίαις, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Κύριε τὸ φῶς, τῶν ἐν σκότει κειμένων βροτῶν, σὺ ἔλαμψας ἐν καρδίᾳ, τῆς Ὁσίας τὴν αἴγλην, τῆς θείας ἐπιγνώσεως.

Οἱ πόνοι σου σεμνή, Πελαγίᾳ ἐν δάκρυσι, σπειρόμενοι εὐφροσύνης, καὶ χαρὰς ἀφθονίαν, ἐν οὐρανοῖς συνήθροισαν.

Θεοτοκίον

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

΄Ωδὴ ζ'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Φανείσης, τῆς ἀνεσπέρου αἴγλης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ψυχῇ Πελαγίας, ὁ τοῦ σκότους ἄρχων ἀπεσοβήθη, καὶ ὡκίσθη, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις καὶ πίστις αὐτοῦ.

Ἡ πάλαι, παγιδευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὄφεως, παγὶς αὐτῷ ἀνεδείχθη, τὴν αὐτοῦ συνέχουσα δυναστείαν, καὶ πατοῦσα, τὴν αὐτοῦ πανουργίαν δυνάμει Θεοῦ.

Νυμφίον, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἀγαπήσασα, ταὶς ἀρεταὶς κοσμηθεῖσα, καὶ πεποικιλμένη πόνοις ἐνθέοις, τοῦ νυμφῶνος, τοῦ αὐτοῦ Πελαγία ἡζίωσαι.

Θεοτοκίον

Ίδειν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφραστον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὕδθη, τοὶς ποθούσι σε Κόρη πανάμωμε.

Ο Είρμος

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ή Ἐκκλησία βοῶ σοί, ἐκ δαιμονών λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρένσαντι αἵματι».

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστείας Κατατήξασα, ὀγρύπνοις εὐχαίς, τὸν Κτίστην καθικέτευες, τοῦ λαβεῖν σῶν πράξεων, τὴν τελείαν Μῆτερ συγχώρησιν, ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὅδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Ο Οἶκος

὾σοι ἐν βίῳ ἀμαρτίαις ἐμολύνθητε, ὡς ὁ τάλας ἔγω, ζηλώσωμεν τὴν μετάνοιαν, τὸν ὀδυρμόν τε μετὰ δακρύων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, ἵνα ταχὺ ἐκ Θεοῦ τὴν συγχώρησιν λάβωμεν, καθάπερ ἡ μακαρία, ἔτι ζώσα, τὸν ρύπον ἀπέπλυνε τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ τὴν τελείαν συγχώρησιν, ὅδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Συναξάριον

Τὴ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Στίχοι

- Αἴσχους πλυνθεῖσα καὶ λιποῦσα τὸν σάλον,
- Πρὸς ὄρμον ἥκεις οὐρανοῦ Πελαγία.
- Ὁγδοάτη ύπαλυξε βίου πέλαγος Πελαγία.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Πελαγίας τῆς Παρθένου.

Στίχοι

- Κρημνῶ φυγοῦσα κρημνὸν αἰσχύνης μέγαν,
- Κρημνεὶς τὸν ἔχθρὸν εὐφυῶς Πελαγία.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Ταϊσίας τῆς πόρνης.

Στίχοι

- Ἐκ τοῦ ρύπου σμηχθεῖσα τῆς ἀσωτίας,
- Φαιδρὰ πρόσεισι τῷ Θεῷ Ταϊσίᾳ.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ

Πέλαγος θείων, κατορθωμάτων ὥφθης ὡς ἀληθῶς, ὅλην τοῦ ἔχθροῦ βυθίσασα ἐν αὐτῷ, τὴν ἰσχύν, διὸ ἀνέμελπες. Εὔλογημένος εῖ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῆς ἐγκρατείας σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, θείως ὡς χρυσὸν ἐχώνευσας, καθαρόν, καὶ τὸ πρῶτον κάλλος ἔδειξας, ὁβρυζωθὲν σεμνή, Πελαγία τῇ ἄκρᾳ ἀσκὴ σει σου.

Λουτρῷ τῷ θείῳ, ἐκδυσαμένη ὅλον σὺ ἀληθῶς, δὸν πὲρ παλαιὸν ἐνδέδυσο τῶν παθῶν, καὶ φθειρόμενόν σου ἄνθρωπον, τὸν νέον Ἐνδοξε ἡμφιάσω, Χριστῷ συμμορφούμενον.

Θεοτοκίον

Ο ἐν τῷ θρόνῳ, τῷ Πατρικῷ ὄχούμενος Λόγος Θεοῦ, ξένως ἐπὶ σοὶ ἐσκήνωσε καὶ φρικτῶς, Θεοτόκε καὶ ἀνήγαγεν, ἡμῶν τὸ φύραμα, ἔαυτῷ συνυψώσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Ωδὴ η'

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Λάμπουσιν ἀκτῖνες φαειναί, τῶν θαυμασίων σου, καθάπερ ἥλιος, καὶ τὴν τοῦ βίου σου ἄπασαν, ὑπερφαίνουσι λαμπρότητα, καὶ τὴν ἀστράψασαν ἐν σοί, τῆς θείας πίστεως ἐκβοῶσι, πάσῃ τῇ κτίσει

αὐγὴν Πελαγία σεμνή.

Ἄλυτον δεσμὸν τὸν εἰς Χριστόν, πιστῶς συνδήσασα, προσεκολλήθης αὐτῷ, καὶ ἀδιάσπαστος ἔμεινας, τὴν ἐνώσει τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ὃ καὶ ἡρμόσθης νοητῶς, τὰς προσβολάς τοῦ ἔχθροῦ, Πελαγία, ἐκ τῆς καρδίας σου ἐκδιώξασα.

Γνῶσιν δεξαμένη ἀληθῆ, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διὰ τοῦ Πνεύματος, σαφῶς κατέλιπες ἄπασαν, τὴν τοῦ βίου ματαιότητα, διὸ κατέπληξας βροτούς, ἐν τῇ ἀθρόᾳ Σεμνή, μεταθέσει, καὶ οὐρανοὺς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον

Ὑμνοῦσι πανάχραντε Ἀγνή, τὰ μεγαλείά σου, αἱ νοεραὶ στρατιαί, ἀνακηρύττουσιν ἄπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί, καὶ Ὁσίων ἄπαν τὸ πλῆθος, μεθ' ὧν προσκυνούμεν σε.

Ο Είρμος

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσβεσάν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἑρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον».

Ωδὴ θ'

Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους

Ἴδειν ἐπεθύμησας ὄντως, τοῦ ἐραστοῦ Χριστοῦ τὸ κάλλος, δι' ὃν ἐσταυρώθης τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ ὥραῖον ἄνθος τοῦ σώματος, Ὁσία κατεμάρανας, καὶ τὴν τοῦ βίου ἐβδελύξω στοργήν.

Ἄπαν τὸ τοῦ σώματος ἄχθος, ἀποθεμένη Πελαγία, διὰ ἐγκρατείας καὶ πόνων, πρὸς οὐρανίους σκηνὰς ἀνέδραμες, ἐν αἷς τοῦ ποθουμένου σοί, ἐπαπολαύεις κάλλους ἔνδοξες.

Νῦν τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ πόθου, πάντας Ὁσία ἐποπτεύοις, καὶ τοὺς τὴν ἐτήσιον ταύτην, ἐπιτελούντάς σου μνήμην πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ καὶ Κτίστῃ σου, ἵνα μετάσχωμεν τῆς δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον

Ὑμνῶ σου τὸν τόκον Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν χάριν, σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, ἡ ταχινὴ βοήθεια, καὶ σωτηρία καὶ ἀντίληψις.

Ο Είρμος

«Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοὶς Μαθηταῖς

Ὑπογραμμὸς ὁ βίος σου, Μοναζόντων ἐδείχθη, καὶ ἀκριβὴς ἀνόρθωσις, τῶν δεινῶν πεπτωκότων, ἀοιδίμε Πελαγία, τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα, φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, Χριστῷ σεμνή, Ἀσκητῶν ἐκλάμψασα ὄμηγύρει, μεθ' ὧν σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ἐορτάζομεν μνήμην.

Θεοτοκίον

Χαρμονικῶς τὸ Χαίρε σοί, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναγγε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως βιῶμεν Χαῖρε, Ἄδαμ ἡ λύτρωσις, χαῖρε Εὔας ἡ λύσις, χαῖρε δι' ἡς, ἄπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη, χαῖρε δι' ἡς ἐτύχομεν, οὐρανῶν βασιλείας.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.